

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S.**, právne zastúpeného **A.**, proti žalovanému: **P.**, v **konaní o zaplatenie 71 456,88 eur s príslušenstvom, o návrhu žalovaného na prerušenie konania**, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. mája 2013 č. k. 13Cob/126/2012-747, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením z 13. 05. 2013 č. k. 13Cob/126/2012-747 návrh žalovaného z 18. 03. 2013 a 24. 04. 2013 na prerušenie odvolacieho konania zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný podaním zo dňa 18. 03. 2013 doručeným Krajskému súdu v Žiline osobne dňa 18. 03. 2013 sa domáhal prerušenia konania z toho dôvodu, že pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 21C/98/2009 sa prejednáva otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a to otázka, či žalobcovia sú vlastníkami pozemku v k. ú. D. V zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. žalovaný žiadal prerušiť predmetné odvolacie konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 21C/98/2009. V ďalšom podaní zo dňa 24. 04. 2013 žalovaný na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/126/2012-670 zo dňa 10. 04. 2013 uviedol, že v podaní na prerušenie odvolacieho konania zo dňa 18. 03. 2013 došlo k pisárskej chybe, keďže omylom bol uvedený Okresný súd Trenčín pod sp. zn. 21C/98/2009, hoci správne malo byť uvedené, že sa navrhuje prerušenie odvolacieho konania, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/13/2012. Žalovaný poukázal na to, že došlo len

k písárskej chybe s tým, že pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/13/2012 sa prejednáva otázka platnosti Zmluvy o nájme mediálneho priestoru č. 17/2010/OK, ktorú žalovaný uzavrel so spoločnosťou Ž., a teda aj táto otázka, či žalovaný je oprávnený prenajímať predmetný reklamný priestor tretím osobám, t. j. aj žalobcovi má vplyv na predmetné odvolacie konanie. Žalovaný mal za to, že do právoplatného vyporiadania sa Okresného súdu Bratislava III s uvedenou otázkou je namieste prerušiť toto odvolacie konanie, keďže aj táto riešená otázka má pre rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci mimoriadny význam, pretože sa jedná o ten istý mediálny priestor, ktorý mal užívať aj žalobca. Žalovaný žiadal prerušiť predmetné odvolacie konanie, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/13/2012.

Krajský súd v Žiline poukázal na § 211 ods. 2 a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a mal za preukázané, že žalobný nárok predstavuje pohľadávku žalobcu za kalendárny rok 2007 v zmysle zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným za poskytovanie reklamných služieb v mediálnom priestore Ž. Z napadnutého rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 02. 2012 č. k. 11b/279/2009-481 vyplýva, že opodstatnenosť žalobcovho nároku bola odvodená od rámcovej zmluvy z kalendárneho roku 2000 v znení dodatkov uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi, a to Zmluvou uzavretou dňa 15. 05. 2002 medzi U. ako poskytovateľom so záujemcom Ž., Zmluvou o zabezpečení reklamných činností uzavretou dňa 19. 12. 2005 medzi poskytovateľom U. a žalobcom ako poskytovateľom reklamy. V súhrne z týchto listinných dôkazov okresný súd v dotknutom rozsudku skonštatoval, že spoločnosť U. sa zaviazala zabezpečiť pre železnice reklamu tretích osôb, a tým táto spoločnosť disponovala s reklamnými priestormi Ž. Následne spoločnosť U. uzavrela zmluvu so žalobcom, podľa ktorej žalobca tieto činnosti pre U. vykonával ako komisionár a ďalej žalobca uzavrel zmluvu so žalovaným, v zmysle ktorej túto činnosť v konečnom dôsledku vykonával v mediálnom priestore Ž. žalovaný. V súvislosti s posúdením žalobcovho nároku bolo rozhodujúce vyhodnotenie rámcovej zmluvy z roku 2000, ktorá podľa zhodnotení uvedených okresným súdom nezanikla výpoveďou ako aj, že spoločnosť U. žalobcovi udelila dňa 22. 11. 2006 poverenie na výkon reklamnej činnosti. V priebehu súdneho konania bolo zisťované, či rámcová zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola ukončená a pokiaľ nie bolo nevyhnutné prihliadnuť na opätovné poverenie, ktoré získal žalobca od spoločnosti U. Tieto rozhodné okolnosti a právne úkony posudzoval okresný súd pre vyhodnotenie žalobcovho nároku. Z faktúry č. 27041 s dátumom vyhotovenia

dňa 15. 01. 2008 vyplynulo vyúčtovanie pohľadávky žalobcu za kalendárny rok 2007, čo tvorilo predmet súdneho konania.

Krajský súd v Žiline po oboznámení sa s obidvoma podaniami žalovaného na prerušenie odvolacieho konania, a to tak s podaním zo dňa 18. 03. 2013, ktoré sa nachádza na č. l. 618-619 spisu ako aj s podaním zo dňa 24. 04. 2013, ktoré sa nachádza na č. l. 677 - 678 spisu skonštatoval, že ani jeden z návrhov na prerušenie tohto odvolacieho konania nie je opodstatnený, dôvodný. Krajský súd zabezpečil doloženie žaloby vo veci vedenej pred Okresným súdom v Trenčíne pod sp. zn. 21C/98/2009 a zistil, že v danom konaní sa nerieši otázka, ktorá by sa dotýkala predmetnej sporovej veci. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že v sporovej veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/13/2012 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam v danej sporovej odvolacej právnej veci prebiehajúcej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/126/2012, a to z toho dôvodu, že v tomto konaní sa rieši pohľadávka žalobcu za kalendárny rok 2007, t. j., že Zmluva č. 17/2010/OK uzavretá dňa 28. 01. 2010 sa nemôže nijakým spôsobom dotknúť prejednávaneho nároku žalobcu. Nesporne pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 23Cb/13/2012 sa podľa krajského súdu nerieši a ani neriešila otázka, ktorá by mala mať význam pre rozhodnutie krajského súdu v súvislosti so žalovaným podaným odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 02. 2012 č. k. 11b/279/2009-481.

Proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že krajský súd konštatovaním, že proti napadnutému uzneseniu nie je prípustné odvolanie porušil princíp dvojinštančnosti konania, keďže o návrhu na prerušenie konania rozhodoval ako súd prvého stupňa a svoje rozhodnutie považuje za konečné. Podľa žalovaného podstata princípu dvojinštančnosti spočíva v tom, že každá významná (predovšetkým právna) otázka konkrétnej veci musí byť predmetom posúdenia tak súdu prvostupňového ako i odvolacieho. Dvojinštančnosť konania je ústavno - procesný princíp, ktorému musí byť podriadená aj organizačná sústava súdov so zákonom ustanovenou pôsobnosťou jednotlivých stupňov súdov. Účelom dvojinštančnosti súdneho konania je pritom zabezpečiť, aby sa v druhej inštancii mohli odstrániť nedostatky v postupe a rozhodnutiach súdu prvého stupňa, pričom Krajský súd v Žiline žalovanému rozhodnutím

o zamietnutí návrhu na prerušenie konania bez možnosti podať odvolanie takúto možnosť nedal, čím princíp dvojinstančnosti súdneho konania hrubo porušil.

Žalovaný poukázal na § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. a ďalej dodal, že podľa jeho názoru odvolaním napadnuté uznesenie je postihnuté vadami, tzn., že navonok má tie formálne znaky, ktoré rozhodnutie v zmysle § 169 ods. 1 O. s. p. mať musí, vnútorne samotné odôvodnenie je rozporné, pri absencii stručného, jasného a výstižného vysvetlenia preukázaných a nepreukázaných skutočností, označenia dôkazov a úvah pri ich hodnotení a právneho posúdenia veci bez toho, aby takéto odôvodnenie bolo zrozumiteľné a niekoho, najmä však účastníkov presvedčilo.

Na základe vyššie uvedeného preto žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 13. 05. 2013 sp. zn. 13Cob/126/2012 zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie alebo rozhodnutie alternatívne zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal žalovaný skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

Z podania žalovaného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku) ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodit', že tento procesný úkon žalovaného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere než patrila medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu žalovaného z 18. 03. 2013 a 24. 04. 2013 na prerušenie odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho vydaného v rámci

odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. So zreteľom na uvedené je poučenie krajského súdu o opravnom prostriedku správne. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania žalovaného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokolvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť žalovaný, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania žalobcu (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. mája 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová